

tede Næringsmidler og Næringsmidler, der have stor Betydning, navnlig for den fattige Del af Befolkningen. At fastsætte Told paa dem i Fremtiden vil jeg ikke anse for rigtig. Derimod betragter jeg Spørgsmaalet om særlig Told paa Sild, røget, syltet eller paa anden Maade tilberedt, for at være af meget ringe Betydning.

la Cour: Naar jeg her tager Ordet, er det for at udtale min Beklagelse over, at der ikke blandt Ændringsforslagene er fremkommet noget, der vedrører Landbrugstoldbeskyttelsen. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sagde forrige Gang: Toldrevisionen vil ikke dø og kan ikke dø; og jeg tror, han har Ret deri, thi saa længe der er to Partier, der strides om at faa den hver i sin Retning, vil Spørgsmaalet vedblive at være aabent. Toldbeskyttelsen for Landbruget er ved at vokse frem; og jeg kan forstaa af det ærede Medlems Udtalelse, at han er imod al Toldbeskyttelse, at han er fuldstændig Frihandelsmand. Jeg skal ganske vist indrømme, at der er noget smukt, noget idealistisk ved Frihandelen, og det er vel ogsaa det, der tog mange af Statsøkonomerne med Storm, da den kom frem fra England. Vi saa ogsaa Lande, der indrettede deres Toldpositioner efter dette System, men Sandheden i dens Læresætninger viste sig ikke at holde Stik i Praksis, og vi have set, at de Lande, som den Gang svingede over i frihandelsvenlig Retning, meget snart trak sig tilbage, idet de sagde: Vor Industri lider derved, og vi tabe paa den Maade i Konkurrencen med England, der den Gang var langt mere udviklet i den Retning end de andre Lande. Altsaa Statsøkonomerne bløve klare paa, at hvorvel Frihandelsprincipperne vare smukke og ideelle, kunde de dog ikke gennemføres i Praksis. Da Kommunikationsmidlerne udvikledes i høj Grad, og de oversøiske Produkter strømmede ind og ødelagde deres Landbrug, vare disse Stater derfor ogsaa straks villige til at give Landbruget en Toldbeskyttelse, idet de kunde se, at Landbruget ikke kunde undvære en saadan. At vort Samfund indtil Dato har været gennemsyret af Frihandelsbetragtninger er ingenlunde at undres over; thi vore Statsøkonomer have vist næppe endnu villet tage Lære af, hvad der er sket i Udlandet, og jeg kan forstaa, at det ærede Medlem for 7de Kreds heller ikke har villet det. Det undrer mig nemlig nu ikke, at det ærede Medlem ikke har

villet det, for den anden Dag udtalte det ærede Medlem her i Salen ganske klart, at naar de andre lovgivende Forsamlinger have vedtaget en høj Brændevinsskat, da var det kun, fordi de ikke vare saa klartseende som han og hans Parti her i Landet. Jeg tror dog, det ærede Medlem der overvurderer sine og sit Partis Evner i høj Grad. Nej, Landbruget er stillet saaledes, at det i Øjeblikket ikke kan undvære en Beskyttelse, og naar jeg fra det ærede Mindretals Udtalelser gaar over til Flertallets Udtalelser i Betænkningen, ser jeg, at der i denne findes en Indrømmelse af, at Landbruget trænger til Beskyttelse, men for at faa dette Lovforslag gennemført, stryger Flertallet Beskyttelsen. Jeg kan nu i det hele taget ikke forstaa, hvorledes Landbrugsbeskyttelsen i Øjeblikket kan stryges af en Toldrevision, saa denne blot skal gælde Industrien. Vi maa huske paa, at den store Masse af de Genstande, som Industrien skal bruge og udvikle sig paa, stammer fra Landbruget, og at Industrien efter Lovforslaget maa betragte disse som Raastofprodukter. Om kortere eller længere Tid er det altsaa Meningen, at Landbruget skal have en Toldbeskyttelse; men hvad vil saa blive Følgen deraf? Ja, saa vil Følgen blive, at Landbruget og Industrien vil komme til at strides om Beskyttelsen. Industrien vil sige: Beskyttelsen er tilmaalt os saaledes, at vi ikke have nogen Beskyttelse at undvære, og nu komme I og ville have noget af den, men det ere vi ikke tjente med. Enden herpaa vil blive, at enten faa de paagældende Genstande i Landbruget ikke nogen Beskyttelse, eller vi maa gaa til at lave en ny Toldlov. Naar vi nu vide, med hvilken Vanskelighed det lader sig gøre, vil man let se, at Landbruget vil komme til at vente meget længe, inden det faar en fast, effektiv Toldbeskyttelse, for Industrien vil ikke afstaa sin, og det fortænker jeg den for øvrigt ikke i. Jeg tror nu, vi i Danmark ere inde paa en gal Vej med Hensyn til Behandlingen af vor Toldlov, idet vi altid skulle behandle alle vore Toldpositioner paa en Gang for endelig at faa Balance i Statskassen. Man er saa uhyre bange for, at der skal komme 4 eller 5 Øre mere eller mindre ind i den — paa den ene eller den anden Maade. Jeg tror, at det vilde være langt fornuftigere, om man efterhaanden, som Udviklingen førte det med sig, enten hævede eller sænkede Toldbeskyttelsen paa den ene eller den anden Position. Jeg maa atter vende mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, som før